

Posudek diplomové práce

Název práce: Výzvy knihy Joel

Autor: Jana Urbánková

Diplomová práce Jany Urbánkové Výzvy knihy Joel je odvážným pokusem interpretovat poselství jednoho z malých proroků zvláštní hermeneutickou metodou, profilovanou pojetím hebrejského myšlení (ve smyslu, který tomuto sousloví dávají T. Boman, C. Tresmontant a zejména M. Balabán).

S trochou nadsázky se dá říct, že autorka předložila originální a zdařilou „balabánovskou“ interpretaci základních kerygmatických trajektorií knihy proroka Joele. Urbánková je věrnou žačkou svého mistra, včetně neobyčejné jazykové invence a místy básnické dikce, prolamující lingvistické konvence. Její práce s textem není přísně exegetická, nepracuje (téměř) s exegetickými monografiemi a komentáři (alespoň ne v reprezentativní šíři), nejedná se tedy tolik o příspěvek do starozákonní biblistiky, jako spíše o aplikaci specifické teologicko-hermeneutické metody práce s biblickým textem. Nicméně imponantní poznámkový aparát a detailní práce s hebrejským originálem jsou dostatečnou hrází vykladačské svévoli.

Autorka takto (poměrně přesvědčivě) pracuje na hermeneutickém rozhraní mezi religionistikou a teologií (místy dokonce homiletikou). Uplatňuje konkrétní vykladačské nástroje a specifickou interpretační mřížku, a posléze konstatuje a analyzuje výtěžek tohoto způsobu práce s biblickým textem (konkrétně s poselstvím knihy proroka Joele), který je podle mého názoru teologicky validní a přesvědčivý (viz závěr práce).

Vytkl bych jí poměrně nekritickou recepci právě tohoto (jistě legitimního) noetického přístupu ke Starému zákonu. Základní výměry „hebrejského myšlení“ apodikticky „klade“, aniž by je podrobila kritickému tázání. Slušelo by se zařadit zvolenou (bezpochyby adekvátní) hermeneutickou metodu do kontextu ostatních možných přístupů, a alespoň rámcově ohledat její přednosti a také její slabiny ve srovnání s jinými.

Předložená diplomová práce je jazykově vynikající (snad místy zabředá do jakési umělé heideggerovštiny), jedná se o teologicky angažovaný a zároveň pečlivě provedený a metodicky promyšlený komentář, zdůrazňující religionistické souvislosti a těsný vztah sdělovaného obsahu a jeho jazykového výrazu. Práci by prospěla širší báze relevantní odborné literatury, takto je příliš ve stínu jedné konkrétní (ač velmi noblesní) vykladačské školy. Sympatická angažovanost ovšem tu a tam vede autorku k mísení žánrů a práce tak místy lavíruje mezi odbornou studií a fundovaným kázáním.

Silnou stránkou zvoleného přístupu je skutečnost, že velmi organicky rozvíjí to nejlepší z tradice české evangelické religionistiky a starozákonní biblistiky (autorčinu bibliografii tvoří z větší části položky Balabán, Heller, Bič, Beneš).

Závěrem: vzhledem k uvedeným přednostem (a drobným nedostatkům) předložené práce navrhuji hodnocení A až B.

V Praze, 1. září 2006

Pavel Hošek